

Pladser, hvor Fiskeriet spiller en større Rolle. Der kunde ved en organiseret Støtte til Fiskeriet gøres meget for at begrænse Arbejdsløsheden.

Man vil saa spørge, hvad der kan være at gøre. Jeg skal her nævne et Spørgsmaal, som er aktuelt; det er Spørgsmaalet om Ansættelse af en Fiskeriagent i England. Der har været en Fiskeriagent derovre hidtil, jeg tror endog i de sidste 26—27 Aar. Jeg er ikke vis paa, at det til alle Tider har været nødvendigt, for under normale Forhold har der kun været eksporteret meget ringe Mængder af Fisk til England. Men for Øjeblikket er England vort bedste Fiskemarked, og det vilde være ganske urimeligt, om vi ikke havde nogen Fiskeriagent derovre. Jeg har hørt, det skulde være den højtærede Landbrugsministers Mening, at vi nu ikke længere skulde have nogen Fiskeriagent i England. Jeg vil indstændig henstille til den højtærede Minister, at det ikke bliver Resultatet, men at vi fremdeles faar en Fiskeriagent derovre, og naar vi betaler saa ugudeligt mange Penge, havde jeg nær sagt, til vort Udenrigsvæsen, til Gesandter, Generalkonsuler, Konsuler, Attachéer, og hvad de alle hedder, maatte vi ogsaa kunne faa Raad til en Fiskeriagent i England. Det er i hvert Fald for Øjeblikket ganske nødvendigt. Jeg ser af Bladene, at Fiskeriagenten har taget sin Afsked — det var i Gaar eller i Forgaars —, men det er sikkert paatrængende nødvendigt, at Embedet bliver besat, i alt Fald midlertidigt, saaledes at Fiskerne kan finde Støtte, saa længe Markedet ligger i England.

Dernæst vilde jeg gerne fremsætte en Tanke, som jeg har udkastet før, nemlig den, at der nedsættes en Kommission til Undersøgelse af Fiskeriets hele Stilling. Jeg er ikke nogen Ven af Kommissioner i Almindelighed, jeg mener, vi er kommet ind paa et Skraaplan med alle de Kommissioner, vi har; der er en ren Ugudelighed af dem, og mange af dem synes mig ganske overflødige. Men naar et Erhverv er saa langt ude, som Fiskeriet nu er, naar der ikke er noget som helst Udkomme for det, naar ingen kan anvise nogen Udvej — jeg har ikke hørt nogen, hverken fra den højtærede Landbrugsminister eller fra Dansk Fiskeriforening —, saa vil det være naturligt at lade en Kommissoin af sagkyndige undersøge hele dette Spørgsmaal for at se, om der ikke skulde findes Udveje. Der er ikke saa faa Spørgsmaal at undersøge. Der er først og fremmest Spørgsmaalet om Markederne, hvilke Muligheder der i saa Henseende er.

Maaske kunde man ogsaa undersøge Spørgsmaalet om Eksportkredit for Fiskeriet, en Udvej, som er anvendt overfor andre Erhverv, og som det i hvert Fald var værd at undersøge Muligheden for. Dernæst er det muligt, at man maatte ind paa andre Konserveringsmaader for Fisk end den, man hidtil har været inde paa. Hovedsagelig har man vel fisket Rødspætter og Kuller og lignende paa Vestkysten og sendt dem enten til Udlandet eller København. For Københavns Vedkommende er der den Vanskelighed, at man her ikke vil spise slagtet Fisk, og det er derfor ikke let at faa den afsat. Der er endvidere de dyre Fragter, saaledes at der bliver en kolossal Stigning i Prisen, inden Fisken kommer herover. Men alt dette: Konserveringsmaader, Forsendelse, Fragt og ogsaa Salgsmaader kunde undersøges i en saadan Kommission. Naar det viser sig, at det er vanskeligt at forsende den friske Fisk til andre Lande, forekommer det mig, at det vil være naturligt at slaa ind paa andre Veje, som man anvender i Norge og Sverige, nemlig Tilberedning af Klipfisk og saltet Sild; det er i alt Fald Varer, som kan sælges i de katolske Lande i Faste-tiden, og som der jo ellers har været god Afsætning for tidligere. Endvidere er der Spørgsmaalet om en ny Baadtype. Det er kommet mig for Øre, at der skulde være opfundet en ny Baad, som kunde bygges 25 pCt. billigere end de her i Landet almindeligst brugte Fiskerbaade. Jeg skal ikke gøre mig klog paa, om det er rigtigt eller ej, men jeg mener, det er et Spørgsmaal, som kunde undersøges i den paagældende Kommission, og jeg nærer ingen Tvivl om, at ogsaa Udgifterne for Fiskeriet efterhaanden er blevet for store, og at der ogsaa paa dette Omraade kunde anvises Fiskerne Udveje, som kunde gøre Produktionen mere indbringende. Jeg vil da meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at man forsøger denne Udvej; den er forsøgt i Sverige, der har man nedsat en saadan Kommission. Jeg vil i hvert Fald mene, at der maa gøres, hvad gøres kan, for at fremme dette for Danmark saa vigtige Erhverv. Der er ikke mange Lande, der har bedre Muligheder for at drive Fiskeri end netop Danmark, men der er heller ikke mange Lande, hvor det gaar saa daarligt som netop her. Jeg henstiller da, at man arbejder for, at vi her i Landet kan faa et mere indbringende Fiskeri, og at der i alt Fald bliver gjort, hvad der kan gøres, for at opnaa dette.